

Op 24 september ll. overleed Michel Capon, één van de meest productieve medewerkers aan ons tijdschrift. Gedurende de afscheidsplechtigheid sprak Prof. **Georges ALLARD** het hieronderstaande “in memoriam” uit.

Aan mijn vriend Michel “seigneur van Raversijde”

Ik ontmoette Michel voor het eerst een goede 25 jaar geleden op het strand van Raversijde.

Ik zat toen met mijn spelende kinderen aan onze strandcabine en hij polste behoedzaam en beleefd naar het waarom van mijn settlement in de wijk Raversijde. Onmiddellijk klikte het tussen ons. Michel, toen pas 50 jaar, vertelde me over de wijk, de mensen, de problemen en de lokale politiek. Als terug aangespoelde Oostendenaar was ik gecharmeerd door Michel zijn “kwinkslagen” en zijn “redenaarskunst”. Opvallend daarbij was dat hij mij doelgericht opzocht om ten strijde te trekken tegen de verdere verloedering en achteruitgang van de wijk.

Korte tijd nadien stond ik met Michel in de vuurlinie voor de opwaardering van de wijk. Hij was de organisator en stichter-voorzitter van de Werkgroep Raversijde die ten strijde trok tegen de dwarspiste van de luchthaven, voor het behoud van Oud Raversijde en voor de herwaardering van het domein van Prins Karel.

De werkgroep kwam toen eind de jaren 1980 tot medio de jaren 1990 meermaals in beeld en woog toen op de lokale politiek. Als geen ander ging Michel de politici zelf opzoeken. Hij kende de lokale politici en zij kenden hem. Kortom, we vormden toen een hecht duo, een tandem en het moge gezegd, we haalden onze slag ook thuis. Het uitzicht van Raversijde vandaag was niet mogelijk geweest zonder deze onverdroten inspanningen. Ik wil dit hier toch bij de uitvaart van Michel nogmaals onder de aandacht brengen.

Michel was niet alleen een gedreven en sociaal iemand, hij was ook iemand die erg leergierig was en bijzonder graag in de geschiedenis dook om allerhande “petites histoires” te achterhalen.

Hij werkte tijdens zijn eerste pensioenjaren aan een boek dat op de 100ste geboorteverjaardag van prins Karel van Vlaanderen en 20ste verjaardag van zijn overlijden verscheen. In het najaar van 2003 kwam dit boek uit (Michel was toen 68 jaar) en bevat talrijke wetenswaardigheden en anekdotes uit het turbulente leven van de prins. Michel heeft zich in zijn boek beperkt tot de invloed die de prins had op Raversijde Bad.

Ik had het voorrecht om een laudatio aan het adres van Michel uit te spreken op de vernissage van het boek te Brugge. Het boek is een mooie weergave van 4 sterke kanten van Michel nl.

- 1/ zijn permanente nieuwsgierigheid
die hij geërfd heeft van zijn professionele carrière bij het Ministerie van Financiën waar hij tot zijn pensionering in 1995 ettelijke dossiers heeft moeten uitpluizen en dit ook gewetensvol en tactvol deed;
- 2/ zijn sterke socialisering
Michel geloofde rotsvast in de goedheid van de mensen, een houding die hij meekreeg vanuit zijn christelijke opvoeding en product van het O.L.Vrouwe-College, waar hij in de jaren 1950 ook de hoofdredacteur was van het collegeblad “De Kinkhoorn”. Zijn reporterstalent heeft hij toen al kunnen uitoefenen op adolescentie leeftijd doch nadien is hij wel niet op dit elan doorgegaan;
- 3/ zijn sterk geloof in de sportieve kracht van de jeugd

Michel gaf gestalte aan vele sportinitiatieven. We denken dan vooral aan de oprichting van TTC-Raversijde (een lokale tafeltennisclub) in de jaren 1960, zijn bestuursfunctie bij Hermes Club Oostende in de periode 1975-1980 (voetbal- en atletiekclub), de oprichting van de Raversijdsse voetbalclub Transvaal (in de jaren 1980). Kortom, hij was permanent met jongeren aan de slag. Zelf was hij heel actief en fietste dagelijks, zonder zich te engageren bij een wielertoeristenclub. Hij had zo'n goede fysiek dat hij nog vorige week menig wielertoerist uit de wielen reed.

- 4/ zijn interesse in de geschiedschrijving
Hoe meer de jaren verstreken, hoe meer Michel zich verdiepte in de "wetenschappelijke" geschiedschrijving. Zo heb ik onlangs nog in dit verband een masterthesis voor hem moeten opzoeken op mijn universiteit.
Politieke en maatschappelijke geschiedenis waren bij hem twee krachtlijnen in zijn sterke gang naar eruditie. Merkwaardig ook hoe Michel zelfs al voorbij de 70 een enorm geloof en vertrouwen had in de wetenschap. Tijdens onze talrijke gesprekken op straat en bij een etentje was hij erg geïnteresseerd in het wetenschappelijk onderzoek. Hij was daarbij prominent gedurende 25 jaar aanwezig op mijn wetenschappelijke persconferenties over de toekomst van de Oostendse Haven.
Zelden heb ik zo iemand tegengekomen.

Michel had nog zoveel andere plannen op weg naar zijn 100 jaar waar hij stevast in geloofde!
Het doet dan ook pijn om zo plots een echte vriend lijfelijk niet meer te zien, te horen en mee te kunnen debateren.

Michel: waar je ook bent, je blijft in mijn gedachten, je geest zal nog ettelijke keren in mijn hoofd blijven spoken.

Michel: bedankt voor de stimulansen die jij mij en mijn gezin hebt gegeven. Je kon als geen ander mij voortstuwen in mijn vele acties. Daarom ben je voor mij een "Seigneur, de Seigneur van Raversijde", een dorpsfilosoof, een man die zijn kracht en inspiratie vond in zijn talrijke fietstochten met blik op zee, golven en licht.

Geef ons meer figuren als Michel Capon, ze zijn van een zeldzame soort in deze sterk egoïstische maatschappij waar nauwelijks nog plaats is voor socialisering en vreugde om de kleine eenvoudige dingen.

Ik weet niet of mijn woorden voor jouw echtgenote Jacqueline en kinderen John en Jimmy een troost zullen zijn in dit onnoemelijk verdriet. Ik voel alvast mee in de diepe rouw die de familie treft. Veel sterkte in deze donkere dagen.